

øverste 4 Eder. Byg pr. Ed. Hartkorn, det overskydende Beløb betales i Korn efter Capitelstart. Under samme Forudsætning svares der ikke nogen Rente af Kjøbesummen, hvorefter der tilkommer Brugeren eller hans Enke i ugift Stand en aarlig Godtgjørelse, der svarer til 4 pCt. af, hvad der af samme maatte være betalt.

Den ved Taxationen fastsatte Kjøbesum er Fæsteren eller Leieren berettiget til at forlange nedsat, naar han overtager den hele Forrentning af Kjøbesummen og Udredelsen af den aarlige Canon strax efter Skjødets Udstedelse. Nedsettelsen fastsattes i dette Tilfælde efter de i Finansministeriets Bekjendtgjørelse af 1ste November 1852 indeholdte Tabeller. Vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

6) Lovforslagets § 5 (see Anhang A. Sp. 819—20).

vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

7) Lovforslagets § 6 (see Anhang A. Sp. 820)

vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

8) Lovforslagets § 7 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

Som næste Affnit fattes under Forhandling §§ 10—17 incl.

Formanden: Hvis der ikke forlanges særskilt Afstemning over de andre Paragrapher, skal jeg indskrænke mig til, hvad dette Affnit angaar, at lade afstemme § 10 og § 17, og ansee de øvrige for vedtagne uden Afstemning.

Da Ingen ønskede at høre sig, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 10 (see Anh. A. Sp. 821—22)

vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

2) Lovforslagets § 17 (see Anh. A. Sp. 824)

forkastedes med 24 Stemmer mod 15.

De øvrige Paragrapher i dette Affnit, §§ 11—16 inclusive (see Anh. A. Sp. 822—24), ansaaes i Henhold til Formandens ovenstaaende Bemærkning for vedtagne uden Afstemning.

Endelig fattes § 1 med det dertil stillede Endringsforslag under Forhandling.

Carlsen: I § 1 staaer: „samt de Kirker, som ikke ere i privat Eie“; disse Ord forekomme idetmindste mig noget utydelige; jeg kan ikke gjøre mig nogen klar Forestilling om, hvilke Kirkers Bøndergods det egentlig er, der ifølge Ordene i denne Lov skal afhændes. Jeg kan derfor ikke godt stemme for Loven, saalænge disse Ord staae deri i den for mig taagede Betydning. Jeg kan saaledes ikke see, om man i Kraft af disse Ord i Loven kan sælge det Bøndergods, der hører til Kirker, f. Ex. under Ballø eller andre Stiftelser, hvis Beskaffenhed som private eller offentlige ikke er saa aldeles tydelig og afgjort. Jeg turde maafee derfor, inden jeg stemmer over Paragraphen, udbede mig, at den høitærede Justitsminister vil udtale sig om disse Udtryk i Loven.

Justitsministeren: Naar Udcastet bruger det Udtryk „det de Kirker, som ikke ere i privat Eie, tilhørende Bøndergods“, troer jeg ikke, at det vel vil være gjørligt at sige med Bestemthed, hvilke specielle Kirker der maa anses for at gaae ind under Loven og hvilke ikke. Spørgsmaalet derom er jo ganske vist af den Natur, at naar der opstaaer i det enkelte Tilfælde Tvivl om den rette Forstaaelse af Ordene, maa det afgjøres ved Domstolene, fordi Ordene „som ikke ere i privat Eie“ ere af den Beskaffenhed, at den Tvivl, der reises med Hensyn til Betydningen af dem, idet Loven har angivet, hvilke Regler der skulle gjælde med Hensyn til de to Alternativer, kun kan finde sin Afgjørelse ad Rettergangsveien. Det vilde vel heller ikke være let for Loven at opregne med Bestemthed alle de Kirker, der skulde betragtes som saadanne, der ere i privat Eie, og hvilke ikke, og vilde det end være gjørligt, vilde det vistnok være særdeles betænkeligt at gjøre det, fordi man derved meget let kunde komme til at gjøre